

vec: kauza Cervenová



Vážený pán hlavný sudca!

Som obyčajná občianka, ktorá žila v dobe pred 27 rokmi ako aktívna pracovníčka a viem ako to všetko vtedy chodilo.

Títo vrahovia v duchu zlatej komunistickej mládeže si mysleli, že si môžu všetko dovoliť. A keď sa stretli s odporom a navyše si uvedomili, že by to mohlo poškodiť ich budúcnosť, zbevili sa svedka ich činu vraždou. To je jasné a nezvrátné. Preto aj pôvodné vyšetrovanie tak dlho trvalo a nebolo by ani k nemu došlo, keby nezasiahol na žiadosť Ľud. otca vtedajší prezident Husák. Mali veľa vplyvných známych, jeden bol aj dekan či prodekan na Vys. škole pol. v Nitre, strýko jedného. Odkladaním chceli získať čas a zmazanie ^{stôp.}

A to, ako dnes tvrdia, že sa priznali pod nátlakom, je nezmysel. Aký by bol dôvod k tomu? Títo vrahovia by mali byť potrestaní už aj za to, že sa dovoľujú zaradiť sa medzi skutočne prenasledovaných občanov komunistickým režimom. A prečo by mal byť materiál k vražde vedený v archíve v Levoči ako tajný? Aby kryl tých sudcov, ktorí sa ich pod vplyvom peňazí alebo rôznych protekcií snažil očistiť? Preto ich proces bol tak odkladaný, aby zapracoval čas, súdili príp. takí sudcovia, čo sa nechajú obalamutiť ich rečičkami, ak príp. títo sudcovia nežili vo vtedajšej dobe a obžalovaní si tiež zadovážili dosť peňazí nad podplatenie.

A ešte tá ich drzosť, že by chceli odškodné! To je do neba volajúca nespravodlivosť voči tým, čo skutočne za komunistickeho režimu trpeli.

Ďakujem Vám, že sa nedáte obalamutiť ich kľamným tvrdením a tvrdením ich nimi podpletenými a že to nesmierne utrpenie Ľudky, ktoré si prežila pred zavraždením, bude potrestané.

Iz Dymar Luďka'ková
z Ben. Bystrice

Prílohy: 4 + 1
z noviny SNT, žurnál. noviny
Rozmýšľam noviny

NAJVYŠŠÍ SÚD SR

14-02-2002

hod. 750 prílohy 1x

Vážený pán predseda Najvyššieho súdu!

o jej vrahovia.

Dovoľujem sa na Vás obrátiť k prípadu Ľudka CERVANOVÁ

Otriaslo mnou to nespravodlivé posudzovanie tohto prípadu po rokoch. Jej vrahovia R. Brázda a spol. sa vžívajú do obetí komunistického režimu, do obetí vykonštruovaného umelé procesu. Tieto procesy síce boli, ako si my starší na ne pamätáme, ale oni medzi nich, tých obetí, rozhodne nepatrili. Veď týmto znasväcujú pamiatku týchto nespravodlivo súdených obetí tak drzo, ako drzo vraždili.

Bohužiaľ sa im vražda nedala jednoznačne dokázať. Ale toľko napovedá o ich vine!. Prečo by práve ich lekárka Vozárová za priamych vrahov označovala. I keď potom krútila ináč, lebo bola zmanipulovaná, prisľúbili jej dobré miesto s kďoviečo. Vtedy, ako ona tvrdí bola s kamarátkou na vodáckom sústreďení, ano, bola, ale nie v inkriminovaný deň. To potvrdila aj jej kamarátka. A ostatní R. Brázda a kol. boli to komunistickí flautkovia, ktorí boli neučení, že mali vždy, čo chceli. Veď treba pozrieť, z akých boli rodín, mnohí z prominentných a aj vedúce miesta ich čakali. Preto, keď sa im vyhrážala, ju radšej pred strachom z poškodenia svojej kariéry, zabil. Veď aj dekan vtedajší z Vys. školy poľ. v Nitre sa zainteresovával do prípadu, aby ich ako svojich príbuzných / jedného / ochránil. Ten proces bola snaha vtedy zahrať do autu, lebo ešte vtedy žijúci otec musel až u Husáka zasahovať, aby sa proces obnovil.

Tá drzosť súčasná/ ešte aj ich odvolanie do Štrasburku! / plne zodpovedá tej ich drzosti minulej, vraždiacej.

Tak ak Ste človekom, v čo plne verím, nenechajte sa prosím obelamutiť a nenehrajte na ich drzú nôtu, t.j., že boli k výpovedi donútení. Kto by na tom mal záujem? Práve na nich?

Dákujem Vám, že aj moju kvapku k tomuto prípadu vezmete v úvahu a verím, že Váš súd není podplatený týmito vrahmi, a že ich usmerníte, aby radšej mlčali. A boli radi, že ich nepopravili za tú surovú vraždu, čo ich aj mali. Večná škoda.

Ing. Francisciari